

7598/29.10.14
6 стр.

Чрез

Регионална инспекция по околната среда и водите

Гр. Бургас

До

Административен съд – Бургас

ЖАЛБА

от „Макси Г“ АД със седалище и адрес на управление град София, район „Лозенец“, ул. „Симеоновско шосе“ № 110, вписано в Търговския регистър при Агенцията по вписвания при Министерството на правосъдието с ЕИК-127041392, представявано от Изпълнителният директор Николай Ангелов Ранчев,

Против : Решение № 110/15.10.2014 год. издадено от Директора на РИОСВ- Бургас с което е оттеглено Решение № БС-78/2014 год. на Директора на РИОСВ Бургас за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционно предложение: „Изграждане на луксозен къмпинг в УПИ XIX-14024q 14026, 14040, УПИ XX-14015, УПИ XXVIII-14009, УПИ XXIX-14004, 14008, УПИ XLVI-14043, УПИ XXXVIII-14001, УПИ XLI-14031, 14032, 14033, 14034, УПИ XLVI-14043, УПИ XLIX-14046, УПИ L-14048, УПИ LIII-14047, УПИ LIV-14055, УПИ LV-14050,

УПИ LVI-14049, УПИ LVII-14051, УПИ LVIII-14052, УПИ LIX-14053, УПИ XLVIII-14045 XLVII-14044q LI-14056 от кв. 316 по плана на ЗО „Бяла север“, град бяла, община Бяла“, с възложител : „МАКСИ I“ АД и административното производство е върнато на етап уведомяване на компетентния орган по околна среда и засегнато население.

Уважаеми господа съдии,

На 17.10.2014 год. по пощата получихме обжалваното Решение № 110/15.10.2014 год. издадено от Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите- Бургас, с което решение е оттеглено Решение № БС-78/2014 год. на Директора на РИОСВ-Бургас за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда за инвестиционно предложение. В законоустановеният 14 дневен срок от датата на получаване на съобщението обжалваме цитираният по-горе административен акт като незаконосъобразен поради неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби по изложените по-долу съображения.

- I. Разпоредбата на чл. 91, ал.1 АПК дава възможност на административния орган да осъществи корекция на решението си чрез собствен контрол, в това число да го отмени, измени или да издаде съответният акт. Самата формулировка на законовата норма- „оспореният акт“, сочи на изискването, че пред административния орган следва да е подадена редовна жалба, пораждаща деволутативен и суспензивен ефект.

В настоящия случай административният орган не е сезиран с редовна жалба, подадена от лице, което има представителни функции на нито една от трите юридически лица, както и липса на предписаното от закона съдържание и приложения на жалбите.

Ние като жалбоподател поискахме и Директора на РИОСВ –Бургас с Решение за предоставяне на достъп до обществена информация № 32/23.10.2014 год. ни предостави екземпляри от жалбите, послужили като основание за издаване на оспорвания акт.

1. По отношение на жалбата с вх. № 7172/09.10.2014 год. подадена от „Българско дружество за защита на птиците“ и „Българска Фондация Биоразнообразие“.

На първо място подадената жалба няма необходимото предписано в чл. 85 АПК съдържание, респективно няма предвидените в чл. 86 АПК приложения. Какви данни има в жалбата – само названието на двете юридически лица и съответно кой подписва жалбата – това са Костадин Господин определил себе си за Ръководител проект „Живот за Бургаските езера“ при „Българско дружество за защита на птиците“ и Радостина Ташева- „ВИД изп.директор Българска Фондация Биоразнообразие“.

Какво липсва от нормативно определеното съдържание и приложения – липсват седалищата и последният посочен в съответният регистър адрес на управление на юридическото лице /чл. 85, ал.1, т.3/, както и удостоверение за регистрацията и актуалното състояние на юридическото лице и пълномощно ако жалбата се подава от пълномощник /чл. 86 т.1 и 2 АПК/.

Ако административният орган беше видял тази непълнота сигурно щеше да стигне до извода, че и физическите лица подписали жалбата нямат правомощия да представляват юридическите лица- податели на жалбата. Съгласно чл. 18 АПК гражданите и организациите се представляват по закон или по пълномощие по реда на ГПК, като ал. 2 дава изключение – пред административните органи гражданите и организациите могат да се представляват с писмено пълномощно с нотариална заверка на подписа и от други граждани или организации.

След извършена от наша страна проверка Сдружение „Българско дружество за защита на птиците“ е вписано в Регистъра за юридическите лица с нестопанска цел при Софийски градски съд под партиден № 66, рег.1, том 88, стр. 129 по ф.д. № 17151/1993 год. със седалище и адрес на управление гр. София, Столична община, район „Слатина“, ж.к. „Яворов“, бл. 71, вх. 4, ап.1 . Като членове на управителният съвет са вписани следните лица – Надя Емилова Тошева- Илиева с ЕГН-7304291757,

6

Веселина Иванова Василева с ЕГН-7909261910, Тихомир Ангелов Александров с ЕГН-6808211442, Дияна Богословова Костовска с ЕГН-7011020655, Марияна Цветанова Тотева с ЕГН-7208245334, Павел Енчев Стоев с ЕГН-7312059122, Боряна Йорданова Желязкова с ЕГН-8006010490 и Емил Георгиев Тодоров с ЕГН-8102041460. Сдружението съгласно вписванията се представлява от изп.директор Надя Емилова Тошева-Илиева и Веселина Иванова Василева – Председател на УС.

Лицето Константин Господин не е законен представител, не е и договорен такъв – липсва каквато и да е индикация за упълномощаване и то в определената от закона форма- писмена с нотариална заверка на подписите. Още повече същият от текста на жалбата не твърди, че е представител на сдружението, а че е ръководител на проект „Живот за Бургаските езера“.

По отношение на втория жалбоподател – „Българска Фондация Биоразнообразие“ след направена от нас проверка установихме, че същата е вписана в Регистъра на юридическите лица с нестопанска цел при Софийски градски съд под партиден № 6388, рег.5, том 52, стр. 195 по ф.д. № 13538/1997 год. и е със седалище и адрес на управление град София, Столична община, район „Оборище“, ул. „Веслец“ № 39-41. Законни представители са Управителен съвет в състав – Румяна Александрова Иванова с ЕГН-7311224599, Красимир Цеков Дечев с ЕГН- 5104276263, Буряна Стоянова Конаклиева с ЕГН-5508186671, Румяна Иванова Стоилова с ЕГН- 5803076435, Пламен Луков Димитров с ЕГН- 5808296788 и Росен Димитров Василев с ЕГН- 6701106565. Фондацията е представлява от изпълнителен директор – Румяна Александрова Иванова.

Лицето подписало жалбата – Радостина Ташева не е нито член на Управителния съвет, нито изпълнителен директор както самата се е нарекла в жалбата.

2. По отношение на втората жалба от „Асоциация на парковете в България“ с вх. № Ж-304/10.10.2014 год. на МОСВ.

Жалбата е подадена от „Асоциация на парковете в България“ , която за случая се представлявала от Председателя на УС Тома Георгиев Белев.

След извършена проверка от наша страна от информационната система на Върховен административен съд установихме, че с протоколно определение от 04.06.2014 год., постановено по адм.дело № 16780/2013 год. на Върховен административен съд – Пето отделение в хода на инцидентен контрол е установено, че лицето Тома Георгиев Белев не обладава законна представителна власт по отношение на „Асоциацията на парковете в България“. Видно от текста на протоколното определение Върховен административен съд е оставил без разглеждане жалбата подадена от „прогласилият себе си за председател на „Асоциацията на парковете в България“ Тома Белев.“ Мотивите на ВАС са следните. Съгласно чл. 36, ал.1 от Устава на сдружението, председателят на Управителния съвет е член на съвета. Видно от удостоверението, издадено от Софийски градски съд и приложено към това дело, управителният съвет се състои единствено от юридически лица- пет дирекции на природни паркове – „Витоша“, „Русенски лом“, „Рилски манастир“, „Златни пясъци“ и „Сините камъни“. Един от членовете на Управителния съвет – Дирекция на природен парк „Витоша“, представлявана от физическото лице Тома Георгиев Белев, който към момента на учредяване на юридическото лице и избиране на управителните му органи /28.01.2003 год. / е представлявал Дирекция на природен парк „Витоша“ по силата на трудово правоотношение. Съдът констатира още, че независимо от това, че в удостоверението за актуално състояние е посочено, че председател на Управителния съвет е Тома Белев, в случая същият не е избран като такъв в лично качество, а в качеството му на лице, което по силата на заеманата от него длъжност- директор на ДПП „Витоша“, член на УС. Понастоящем същият не притежава такова качество, което съдът е установил от Писмо изх. № РД-107-1 /03.06.2014 год. на Директора на парка същият не заемал такава длъжност поради прекратяване на трудовото му правоотношение. Също така независимо от гореизложеното съдът констатира, че от решението на Общото събрание проведено на 28.01.2003 год. по т. 6 изборът на УС е с мандат от 5 години, като същият е изтекъл през 2008 год. В хода на това съдебно производство адвокатът на г-н Белев заявил, че от 2003 год. до настоящия момент не е провеждано Общо събрание на Асоциация на парковете в България.

Протоколното определение е влязло в сила на 29.09.2014 год. – с Определение № 11354/29.09.2014 год. Върховен административен съд – Петчленен състав – II колегия е потвърдила протоколното определение.

Въз основа на изложеното и втората цитирана в мотивите жалба е процесуално недопустима – подадена от лице, което въпреки твърдението в жалбата не е законен представител на сдружението.

Поради изложеното и двете жалби, цитирани в обжалваното решение са нередовни – липсва както законна, така и договорна представителна власт по отношение на лицата, които ги подават. Също така липсва и предписаното от процесуалният закон съдържание и необходими приложения. Нередовните жалби не могат да послужат като основание по чл. 91, ал.1 АПК за оттегляне на Решение № БС-78/2014 год. на Директора на РИОСВ- Бургас.

II. По отношение на основанията за отмяна по съществуване.

Проверката за законосъобразност на оттеглянето започва с проверка за наличие на предпоставките за неговата допустимост и продължава с проверка на всички основания по чл.146 от АПК.

За да е допустимо правото на отзив оспорването следва да е редовно. Едва след отстраняване на нередовностите, чрез предприемане на мерките по чл.87 от АПК, органът може да упражни правото си на преразглеждане. Жалбите обаче, с които органът е сезиран са нередовни. Упражнявайки правото си на отзив без да упражни правомощието си по чл.87, ал.1 от АПК води до недопустимо оттегляне на акта – Решение №110/15.10.2014г. на Директора на РИОСВ-Бургас.

За да бъде оттеглен първоначалния акт, а именно Решение №БС-78-ПР/06.10.2014г. на Директора на РИОСВ-Бургас, то същият следва да е незаконосъобразен. **Оттеглянето на законосъобразен акт е незаконосъобразно оттегляне.** В акта, с който е упражнено правото на отзив следва да се изложат мотиви/ фактически и правни основания за издаване на акта/, предвид разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. **Фактическите основания са юридическите факти, от които органът черпи упражненото от него правомощие.** Липсата им не може да бъде запълвана пред съда с доказателства, защото просто няма предмет на

доказване, а също така не може да бъде заменена и от посочване на правни основания.“/ Решение № 341 от 4.07.2008 г. на АдмС - София по адм. д. № 317/2008 г., II о., 36-ти с-в, потвърдено с Решение № 1840 от 11.02.2009 г. на ВАС по адм. д. № 13901/2008 г./ В Решение №110/15.10.2014г. на Директора на РИОСВ-Бургас органът е изложил някои аргументи, които според него са основание да се упражни правото на отзив. Основателността на тези аргументи е от съществено значение за законосъобразното упражняване на правото на отзив. Ако изложените в Решение №110/15.10.2014г. на Директора на РИОСВ-Бургас основния са несъществуващи или несъществени, в смисъл такива, които не биха довели до незаконосъобразност на първоначалния акт - Решение №БС-78-ПР/06.10.2014г. на Директора на РИОСВ-Бургас , то това води до незаконосъобразно упражнено право на отзив, поради липсата на материалноправно основание за упражняването му, а именно незаконосъобразност на оттеглнения акт. Оттеглят се само незаконосъобразни актове, в противен случай би се стигнало до превратно упражняване на власт и разколебаване на принципа за правна сигурност.

Считаме, че нито едно от посочените в Решение №110/15.10.2014г. на Директора на РИОСВ-Бургас не е налице, респективно не опорочават първоначалния акт, а именно:

1. Общият аргумент на органа е, че не е отчетен в достатъчна степен кумулативния ефект върху компонентите на околната среда, включително върху ЗЗ, свързан с реализацията на ИП и връзката му с други вече реализирани , в процес на реализация или бъдещи ИП, планове и проекти. Не става ясно какво следва да се разбира под „достатъчна степен“. Абстрактните и неясни мотиви всъщност са липса на мотиви. Това възпрепятства и възможността ни да организираме защитата си. Освен това изрично в първоначалния акт/стр.3/ органът сочи, че ИП „няма да доведе до замърсяване и дискомфорт на околната среда“, което логично включва и компонентите на околната среда, а на стр.5 е разгледано въздействието на ИП върху отделните компоненти, като е направен извода, че „ разгледаното инвестиционно предложение няма да оказва значително негативно въздействие върху компонентите и факторите на околната среда.“ В

първоначалния акт изрично органът е изложил аргументи, че реализацията на ИП няма да окаже значително отрицателно въздействие върху защитените зони в които попада. Установено е, че ИП не попада в защитена територия по смисъла на Закона за защитените територии/стр.5/.

2. Органът твърди, че предвидената пречиствателна станция следва да бъде оценена в обща процедура с ИП, предвид изискванията на чл.82, ал.3 от ЗООС. Първо, нарушаването на тази разпоредба не води до съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като винаги може да се проведе последваща процедура по ОВОС с предмет ИП – изграждане на локална пречиствателна станция. Освен това, безспорно установената липса на законова необходимост от изграждане на локално пречиствателно съоръжение като задължително условие за реализиране на инвестиционното предложение, предмет на първоначалния акт, изключва извода за непълнота на Решение №БС-78-ПР/06.10.2014г. на Директора на РИОСВ-Бургас досежно съвместяването на две оценки по ОВОС в една процедура.
3. Следващият мотив на органа е „Поставените условия в административния акт и техния характер категорично показват безспорната необходимост от изясняване на допълнителни факти и обстоятелства в **степен на подробност** и тяхното въздействие върху компонентите на околната среда, което следва да бъде предмет на **по-задълбочена оценка**.“ Отново мотивите са твърде абстрактни. Какво следва да разбираме „под степен на подробност“ и „по-задълбочена оценка“. Тези мотиви на органа са също твърде абстрактни до степен на неразбираемост и сочат на липсата на мотиви. Това води до невъзможност да организираме защитата си. Тази липса на конкретика не позволява проверка, доколко органът е упражнил законосъобразно правото си на отзив и възпрепятства адекватното упражняване на правото ни на защита. Освен това не „поставените условия в административния акт и техния характер категорично показват безспорната необходимост от изясняване на допълнителни факти и обстоятелства“, както сочи органът, а

изяснените факти и обстоятелства обуславят поставените в първоначалния акт условия.

4. Следващият аргумент на органа е, че „При оценката на характеристиките на инвестиционното предложение, не е отчетен в детайли общественият интерес, както и съображенията на представителите на природозащитните организации, свързани с насърчаването на устойчиво развитие на региона и екологичните проблеми от значение за реализация на инвестиционния проект.“ **Кон точно съображения и на кои природозащитни организации не са отчетени?! Липсата на мотиви даващи отговор на този въпрос, възпрепятстват правото ни на защита.** Следва да посочим, че в първоначалния акт - Решение №БС-78-ПР/06.10.2014г. на Директора на РИОСВ-Бургас, органът твърди/стр.6/, че не са „депозирани мнения и възражения по законосъобразност, относно реализацията на инвестиционното предложение“, съгласно писмо на кмета на Община Бяла изх.№7000-646 от 30.06.2014г. На същата страница органът твърди, че са постъпили само становища, в които са изразени опасения относно въздействия върху защитените видове в посочените в акта защитени зони и органът ги е взел предвид като е поставил за изпълнение задължителни условия. Действително, на стр.7 от първоначалния акт, органът е взел предвид и е поставил условия във връзка с постъпилите становища. От мотивите в първоначалния акт следва, че органът е взел предвид всички становища, но от мотивите в акта за отмяна не става ясно какви други становища е следвало да вземе предвид органа, което да му дава основание да отмени първоначалния си акт.
5. Следващият мотив на органа, за да упражни правото си на отзив е, че „В решението не е приведен мотив за степента на кумулативно въздействие върху ЗЗ по смисъла на § 3, т. 10 от ДР на Наредбата за ОС.“ Такъв мотив за кумулативни въздействия може да се изложи само ако такива са **възможни**/каквото е изискването на Наредбата за ОС/ и ако процедурата по ОС не се съвместява с процедурата по ОВОС. Оценката за съвместимостта на инвестиционните предложения, подлежащи и на ОВОС, се извършва чрез процедурата по ОВОС по реда на ЗООС и Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за

въздействието на околната среда на инвестиционни предложения за строителство, дейности и технологии, приета с Постановление № 59 на Министерския съвет от 2003 г. (обн., ДВ, бр. 25 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 3 от 2006 г.), наричана по-нататък "Наредбата за ОВОС", при спазване на специалните разпоредби на ЗБР и особеностите на процедурата по ОВОС съгласно този раздел. Съгласно чл.40, ал.3 от Наредбата за ОС, компетентният орган извършва преценка за вероятната степен на отрицателно въздействие на инвестиционното предложение върху защитената зона по реда на глава втора, раздел III. В този случай не се прилагат разпоредбите на чл. 18, 19 и чл. 20, ал. 2. Критериите за тази преценка са разписани в чл.16 от Наредбата за ОС. В тази връзка искаме да подчертаем, че изрично в първоначалния акт органът е посочил, че „След преглед на представената документация и на основание чл.40, ал.3 от Наредбата за ОС, въз основа на критериите по чл.16 от нея, преценката за вероятната степен на отрицателно въздействие е, че реализацията на инвестиционното предложение няма да окаже значително отрицателно въздействие върху цитираните защитени зони“.

6. Следващият аргумент е че, „Оценката на степента на фрагментация и други видове въздействия върху отделни видове и местообитания в ЗЗ следва да бъде по-обстойна, отчитайки отношението на площта на местообитанията - предмет на опазване, която ще се увреди, спрямо тяхната площ в дадената защитена зона, съобразявайки се с фактическото състояние на терена“. Такава оценка в първоначалния акт е направена на стр.5, т.3, т.4, т.5, т.6 и т.7. Не става ясно какво разбира органът под „по-обстойна“ и конкретно какво още е следвало да включи в тази оценка?! Отново следва да отбележим, че неясните мотиви водят до липса на такива, поради невъзможността да се разберат конкретните предпоставки за реализиране на правомощието по оттегляне на акта.
7. Относно аргументите на органа, че „Следва да бъде изготвен по-детайлен анализ на възможността да бъдат приложени смекчаващи мерки и условия по отношение на въздействията върху местообитанията и видовете, като се направи оценка на очаквания ефект от прилагането им, съобразявайки се отново с

фактическото състояние на терена.“, следва да подчертаем, че няма изрично нормативно изискване да бъдат прилагани **смекчаваци мерки**, а и не става ясно какво разбира органа под **„смекчаваци мерки“**. **Такова законово понятие няма.** Единственото изискване на чл.8, ал.1, т.6 от Наредбата за ОВОС е решението да съдържа условия, мерки и ограничения при необходимост.

8. Последният „мотив“ на органа, за да упражни правото си на отзив е, че „В така постановеното решение е налице несъответствие между обосновката за отсъствие на значително отрицателно въздействие върху предмета на опазване в защитените- зони и поставените условия за реализирането на инвестиционното предложение, а ефектът от прилагането на част от условията е неизяснен.“ Къде точно е несъответствието и коя част от условията е неизяснен?! Такива мотиви, лишени от всякаква конкретика, определено са пречка за осъществяване на правото ни на защита, а и лишават съда от възможността да прецени доколко основателни могат да бъдат с оглед упражняване правото на отзив.

Ако органът е имал други аргументи, за да упражни правото на отзив, то е следвало да ги изложи, но изложените фактически основания като юридически факти, от които органът черпи правомощието си да упражни правото си на отзив или не съществуват или не опорочават първоначалния акт. Считаме, че органът е оттеглил законосъобразен акт, поради което актът, с който е упражнено правото на отзив - Решение №110/15.10.2014г. на Директора на РИОСВ-Бургас е незаконосъобразен.

Поради изложеното моля да постановите решение, с което да отмените като незаконосъобразно обжалваното Решение № 110/15.10.2014 год. издадено от Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите- Бургас с което е оттеглено Решение № БС-78/2014 год. на директора на РИОСВ- Бургас за преценяване на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху

околната среда и е върнато административното производство на етап уведомяване на компетентният орган по околна среда и засегнатото население.

Моля да ни присъдите направените по делото разноски.

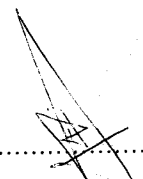
Доказателствени искания :

1. Сдружение „Българско дружество за защита на птиците“ да представи актуално състояние издадено от Софийски градски съд.
2. Моля да задължите „Българска Фондация Биоразнообразие“ да представи актуално състояние издадено от Софийски градски съд.
3. Моля да задължите „Асоциация на парковете в България“ да представи удостоверение за актуално състояние издадено от Софийски градски съд, Устав на сдружението и Протокол от учредителното събрание на сдружението.

Гр. Бургас

29.10.2014 год.

С уважение :

/Николай Ранчев/